

De første par aar efter løslatelsen : uten
licens og uten arbeide (saavel i legesektoren
som ellers).
Fra høsten 1949, efter domsavsigelsen, hvor til-
talebeslutningen faldt sammen som korthus, min gamle licens tilbake og
ved velvillig imøtekommenhet fra kvindelig "jøssing"-kollega (som kjendt
mit medl.skap) delt kontor med hende. - Efter 3 aars slit nat og dag med
oparbeidelse av praksis, som tilslut var blit god (idet jeg var ukjendt
paa de kranter), opsagt av samme kollega efter paatrykk av hendes venind-
er i "Kvindelige lægers Kristelige Forening" (hvor hun selv var medlem).
Eneste begrundelse var mit tidl.medl.skap i NS - tydelig bekjentgjort
baade for mig og andre i huset, som meget beklaget det. - En prest, som
vilde ha sin søn ind i mit sted, var ogsaa med paa ^{denne} kristelig - moralsk
høiværdige ~~aktjon~~ handling.

I noen tid derefter uten praksis (og bolig).
Fra vaaren 1953 egen leilighet (hvor jeg nu bor) med kontor der og prak-
sis - innskranke ved Lægeforeningens eksklusjon og ulovlige negtele av
godkjennelse som spesialist i psykiatri og indføring i telefonkatalogen
som saadan (Se bilag : Brev "Norges Almenvitenskabelige Forskn.raad").
Disse restriksjoner staar fremdeles (27 aar efter) ved magt.

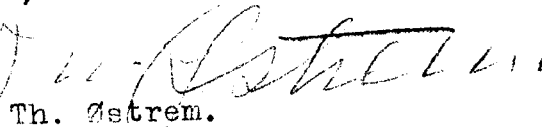
----- Indtil desember 1940 var jeg reservelæge paa 4de aaret ved
Gaustad Sindssykehus, og hadde da tilsammen 19 aars anciennitet i Stat-
ens tjeneste bak mig.

De følgende 5 aar som Medisinaldirektør er blit trukket fra min
samlede statstjenestetid, saa jeg efter krigen fremdeles bare har 19
aar /, og naturligvis - paa grund av forholdene - ingen mulighet hat til
aa optjene de manglende 11 aar for aa opnaa de 30 aar, som er betingel-
sen for fuld pensjon.

Hertil kommer, at reservelæge-gasjen paa Gaustad før krigen
var en brøkdel av hvad den er idag, hvilket trods de vanlige leveom-
kostningstillegg p.g.av prisstigningene, betinger en pensjon, som kanpt
nok er til aa leve av, saa jeg fortsatt maa drive privat -praksis.

Gjentagne forsøk paa aa faa disse forhold ordnet i samsvar med
sund fornuft har prellert av paa de "gode nordmand"s retfærdighetssans
og regnekunster i dagens demokratiske velfærdssamfund.

Oslo 7/2 - 1973

Th. Østrem.